

Posudek diplomové práce Barbory Bulkové

Martí – Emerson: svoboda – téma vnitřního hlasu

V pojetí této diplomové práce jsou podle mého názoru cenné zejména tři aspekty. Prvním je volba srovnávacího tématu: postavit vedle sebe Martího a Emersona je plně opodstatněné jejich myšlenkovou spřízněností i přímým Emersonovým vlivem na eseje José Martího. Barbora Bulková v úvodních kapitolách uvedla oba autory do dobového kontextu výčtem biografických informací. Pokusila se nastínit určující zkušenosti a myšlenkové proudy, které měly vliv na Martího esejistickou tvorbu – tato kapitola je rozkolísaná (počínaje názvem „Zdroje vlivů“), nepříliš ústrojně klade vedle sebe osobní zážitky a myšlenkové vlivy. Avšak její hlavní pasáž se již věnuje vlivu Emersonovu, který pak dobře rozvine kapitola věnovaná přímo Martího eseji o Emersonovi.

Druhou a hlavní hodnotou je interpretace založená na původním nápadu pojmut jako klíčové téma svobody v sepětí s ideou „vnitřního hlasu“. Vztah obou témat, uvedený již v názvu práce, by bylo možné výslovněji pojmenovat, ale v každém případě prochází celým výkladem a je patrné, že se skutečně dotýká jádra myšlení obou autorů. Toto soustředění autorce umožnilo náročný úkol, jakým je komparace dvou myslitelů, přiměřeně zvládnout. Pomohlo jí také rozčlenění na dílčí témata; vyčlenit je a zároveň postihnout jako aspekty jednotného vidění světa každého z autorů vyžadovalo promyšlenost a je samo o sobě interpretačním výkonem. Autorka přitom vidí nejen podobnosti, ale také rozdíly v esejích Martího a Emersona, což je pro pochopení vyhraněného díla důležitější. Základní rozdíl spatřuje v různém těžišti reflexe svobody, v Martího v rovině národní, u Emersona v problému individuální svobody. S tím lze souhlasit, ještě by bylo možno všimnout si také individuální polohy v esejích Martího (obrátit se do sebe, najít pod vnějšími nánosy vlastní přirozenost či onen „vnitřní hlas“). Dichotomii národní-individuální však autorka neabsolutizuje a zejména u Emersona komentuje obě polohy. S porozuměním interpretuje význam tématu tradice, vzdělání a zejména přírody ve vztahu k pojetí světa jako jednoty u obou myslitelů.

Za třetí oceňuji osobní zaujetí autorky. V podtextu je patrné, že ji myšlenky studovaných esejistů zajímají nejen jako téma odborného pojednání, ale i jako součást vlastního uvažování o naší současnosti; v závěru pak osobní stanovisko zazní výslovně.

K méně vyvráté stránce patří místy neobratnost formulací (včetně nadužívání slova „element“), málo či nepřesně použitá terminologie (např. „poetický směr“), nedostatky v interpunkci. Pozitivní je, že se postupem práce formulace zlepšují. Překlady citátů bývají

příliš závislé na původním jazyce; přitom u některých textů by bylo namíste využít existující české překlady.

Prostudovaná bibliografie je relativně bohatá, svědčí o dlouhodobějším studiu. Autorka se s ní v průběhu svého výkladu umí vyrovnávat, odborně zvládá poznámkový aparát. Pouze mi není jasné, proč texty Martího někdy cituje z internetu, když v bibliografii uvádí edičně spolehlivé svazky z *Obras completas*.

Práce Barbory Bulkové splňuje nároky na diplomovou práci; doporučuji ji k obhajobě.



prof. Anna Housková
vedoucí práce

12. 1. 2008